

Teresa Mazurek, Stanisław Gołub, Tomasz Dziekoński

Chełm, st. 1, ul. Lubelska 2

Informator Archeologiczny : badania 31, 171-172

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

w celu pozyskania próbek drewna do badań dendrochronologicznych. Przebadano powierzchnię około 0,10 ara.

Na stanowisku prowadzone były badania wykopaliskowe w latach 1952-1954, 1958 – 1959. W bieżącym sezonie założono 4 wykopy sondażowe. Drewno odkryto jedynie w wykopach sondażowych 1 i 2. Z wykopu 1, z profilu południowego pobrano próbkę drewna zwęglonego ze spągu 4 warstwy (spalenizna). Z wykopu 2, z profilu wschodniego, próbkę drewna - fragment zbutwiałej szczapy pobrano ze spągu warstwy 5 (ciemnoszara ziemia, soczewki gliny, węgiel drzewny).

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Wielkopolskich Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Brzeziny-Trójnia, st. 26, gm. Lubartów, woj. lubelskie - patrz: późne średniowiecze

BRZEŹNICA, st. 1, gm. Dębica, woj. tarnowskie, AZP 102-71/1

- kurhanowe cmentarzysko ciałopalne z wczesnego średniowiecza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 11 sierpnia do 10 września przez mgr Barbarę Frankiewicz-Szpunar, przy współudziale mgr. Andrzeja Szpunara (Muzeum Okręgowe w Tarnowie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1 ara.

Wykonany został plan warstwiczny cmentarzyska. Zinventaryzowano 19 kurhanów, w tym 2 zniszczone. Przebadano kurhan nr 3 o średnicy 8 m, wysokości około 1 m. Stwierdzono w nim ciałopalny pochówek dwóch osobników, dorosłego i dziecka, których kości występowały w całym płaszczu kurhanu. Inwentarz stanowiły fragmenty popielnicy oraz ceramiki towarzyszącej. Analizę antropologiczną kości przeprowadziła mgr Barbara Szybowicz. Kurhan po przebadaniu został zrekonstruowany.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”, t. XIX.

Badania nie będą kontynuowane.

Bucz, st. 2, gm. Przemęt, woj. leszczyńskie - patrz: wczesna epoka żelaza

BYDGOSZCZ, st.1, gm. loco, woj. bydgoskie, AZP 37-38/140

- wczesnośredniowieczny zespół grodowy
- zamek późnośredniowieczny i nowożytny

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez prof. dr. hab. Wojciecha Chudziaka i mgr Elżbietę Dygaszewicz (Instytut Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez Urząd Miasta Bydgoszczy. Szósty sezon badań.

Badania miały na celu rozpoznanie południowo-zachodniej strefy wczesnośredniowiecznego zespołu grodowego i późniejszego terenu zamku (poł. XIV w). Wykop XXX o wymiarach 12 x 3,5 m założono w południowo-zachodnim narożniku terenu przedszkola – ul. Przy Zamczysku 1, miejsce jego lokalizacji warunkowały istniejąca zabudowa i zadrzewienie.

W wykopie odsłonięto nawarstwienia kulturowe późnośredniowieczne i nowożytne związane z funkcjonowaniem suchej fosy otaczającej wzgórze zamkowe oraz warstwę wczesnośredniowieczną (XI-XII w.), zalegającą na złożu wtórnym.

Badania nie będą kontynuowane

CHEŁM, st. 1, ul. Lubelska 2

- nawarstwienia średniowieczne i nowożytne

Nadzory prowadzone przez mgr Teresę Mazurek i mgr. mgr. Stanisława Gołuba i Tomasza Dziekońskiego.

1. wykop pod linię kablową dla stacji bazowej GSM Plus Chełm.

Odkryto fragment muru, będącego prawdopodobnie pozostałością pierwotnego założenia architektonicznego dzwonnicy, zbudowanej w 1878 r.

2. wykopy pod instalację elektryczną.

Odsłonięto materiał zabytkowy XIII-wieczny oraz nowożytny.

3. wykopy budowlane przy dzwonnicy.

Odsłonięto materiał zabytkowy XIII-wieczny i nowożytny.

Dokumentacja z nadzorów znajduje się w archiwum PSOZ w Lublinie, delegatura w Chełmie.

Materiały z nadzorów przekazano do Muzeum Chełmskiego w Chełmie.

CHEŁM, st. 19A, Krzywa 32-34

- ślady osadnictwa z XIII w. oraz późniejszej zabudowy miejskiej (do XIX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Stanisława Gołuba, mgr. Tomasz Dzieńkowski. Finansowane przez inwestora prywatnego, Urząd Miasta Chełma i PSOZ. Przebadano powierzchnię 20 m².

Stanowisko funkcjonuje nadal jako nr 19A (dawny numer w systemie arabskim), w AZP nadano mu nowy numer w miejscowości oraz nr 7 na obszarze.

Są to pozostałości osadnictwa XIII-wiecznego oraz późniejszej zabudowy miejskiej. Odkryto tu nieznane dotąd odcinki korytarzy kopalni kredy, wczesnośredniowieczne obiekty osadnicze, w tym pracownię rogowniczą, a także wydrążoną w kredzie studnię.

Odsłonięto cztery obiekty: wczesnośredniowieczną jamę gospodarczą, zniszczoną w wyniku rozwoju osadnictwa nowożytnego oraz nowożytne jamy śmietnikowe. Jeden z tych śmietników zniszczył starszy obiekt – studnię. W jej stropie odkryto miniaturę wyrzeźbioną w kredzie książki, fragment pucharka szklanego. Nawarstwienia kulturowe datowane są na XIII - XIX w. Pozyskano dużą ilość zabytków ruchomych.

Dokumentacja z badań znajduje się w archiwum PSOZ w Chełmie.

Materiały z badań przekazano do Muzeum Chełmskiego w Chełmie.

CHEŁMŹA, st. 21, gm. loco, woj. toruńskie, AZP 36-43/86

- osada z wczesnej epoki żelaza
- osada z wczesnego średniowiecza

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu przez dr. Dariusza Polińskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez Urząd Miejski w Chełmży. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 7 m².

Badania miały na celu rozpoznanie stratygrafii stanowiska i sprecyzowanie jego chronologii. Maksymalna miąższość nawarstwień kulturowych dochodziła do 76 cm. Materiał zabytkowy stanowiła ceramika, w przeważającej większości wczesnośredniowieczna. Stwierdzono brak ciągłej warstwy kulturowej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz w PSOZ w Toruniu.

Badania nie będą kontynuowane.

CZEKANÓW, st. 2, gm. Jabłonna Lacka, woj. siedleckie, AZP 52-80/32

- ciałopalne cmentarzysko kurhanowe (poł. XI - poł. XIII w.)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Joannę Kalagę (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego).

Cmentarzysko odkrył T. Łuniewski w 1883 r. Znane było K. Stołyhwie w 1941 r. Badania powierzchniowe prowadziła tu mgr Dorota Skowron w 1983 r.

W całości rozpoznano dwa kurhany o współczesnej średnicy 5 i 7 m i wysokości około 0,8 m wraz z przylegającymi do nich przestrzeniami przykurhanowymi o szerokości 10 m.

Celem badań było rozpoznanie konstrukcji grobów, typu pochówków, wyposażenia grobowego i uściślenie chronologii.

Cmentarzysko w Czekanowie składa się z 8 kopców ustawionych szeregowo względem siebie. Ba-